

то отъ самото начало чакамъ да се върнешъ и ума ми е билъ все за тебе.

Би трѣбвало да ти дамъ повече подробности, но азъ толкозъ писахъ за това, че ми е мѣка да го повтарямъ. Но Шишмановъ и въ Министерство-то ще ти кажатъ. Важното е: да си остана тукъ и то при сѣщото положение, което имамъ досега. Чакамъ съ най-голѣмо нетърпение отговора ти.

Букурещъ, 19. IX. 1924 г.

Твой Йорд. Йовковъ.

Винаги правдивъ и благороденъ, Йовковъ и въ това си писмо разказва самата истина. Въ легацията Йовковъ работѣше най-малко за трима души, по 10 и 12 часа на день. На много пѣти го намирахъ въ Букурещъ и Йовковъ никога не се съгласи на покана за вечеря. Най-много, което приемаше при настойчивостъ — то бѣше да излѣземъ надвечеръ въ нѣкоя бирария и да изпиемъ по две чаши бригадиру.

Драги Григоре,

Искамъ да ти напомня за онова, което ти писахъ вече. Времето минава и започвамъ сериозно да се безпокоя. Още не ни е ясно тука какви промѣни ще станатъ. Ти лесно ще можешъ да направишъ тая справка и да ми пишешъ. За да нѣма ни-